

de sidste 3 Aar have stillet sig noget høiere, saa at de under de nu stedfindende Forhold ville kunne aflaaes til circa 500 Rd.

Under den angaaende denne Sag herfra førte Brevvevling med Justitsministeriet og Finantsministeriet have begge disse Ministerier med Indenrigsministeriet erklæret sig enige i, at Loven af 19de Februar f. A. ikke ligesvem hjemler Alderstillaag fra Udnævnelserens Dato, naar denne er ældre end Loven, og Finantsministeriet har derfor forment, at en saadan Undtagelse fra bemeldte Lov som den, Opfyldelsen af Statsraad Orlif Dnste vil medføre, ifkun da bor tilstede, naar Finantserne ikke derved blive brostholdne. Der vilde i saa Henseende ikke have frembudt sig nogen Bauskelighed, dersom den Gage og de øvrige Emolumenter, der ere tillagte Statsraad Orlif som Medlem af Qvarantainecommissionen, havde kunnet betragtes som ligesvem indbefattede under hans Indtægter som Borgemester, saaledes at de eo ipso bortfaldt, naar de sidstnævnte Indtægter forandrede til fast Gage. Men en saadan Anskuelse vilde formentlig ikke med Føie kunne gøres gjældende, da Statsraad Orlif alt i flere Aar havde været Medlem af Qvarantainecommissionen, før han blev udnævnt til Borgemester, og da den førstnævnte Post, efter hvad af Justitsministeriet er oplyst, i det Hele maa betragtes som et selvstændigt Embede, der kun staaer i en tilfældig Forbindelse med Borgemesterembedet, hvilket navnlig ogsaa fremgaaer deraf, at Posten i Almindelighed har været forbundet med Politimesterembedet og ikke med Borgemesterembedet, hvorfor det ogsaa ved den Justitsraad Grøne under 1ste Juli 1849 meddeelte Bestalling som Politimester i Helsingør, er paalagt denne Embedsmand, saafremt Statsraad Orlif maatte ophøre at beklæde Posten, da uden Godtgjørelse at paatage sig de dermed forbundne Forretninger.

Derimod har Finantsministeriet fremhævet, at Finantserne vilde lide Tab ved den af Statsraad Orlif attraaede Forandring, dersom den ham som Medlem af Qvarantainecommissionen tillagte Gage m. v. skulde holdes udenfor Betragtningen, saaledes at han ogsaa fremtidig beholdt disse Beløb for den nævnte særlige Function.

Den hele Bruttoindtægt ved Borgemester- og Auktionsdirecturembedet vil nemlig da efter Gjennemsnit af Aarene 1852—61 blive

c. 3,744 Rd.

Herfra maa drages som Indtægter, der kun staae i tilfældig Forbindelse med Embedet, altsaa forblive ved dette og ikke inddrages til Fordeel for Statskassen c. 102 —

Tilbage blive altsaa deels til Inddraging i Statskassen deels til Afkortning i den af denne udbetalte faste Gage 3,642 Rd.

Da der for Embedet ved Loven af 19de Febr. 1861 § 4, cfr. Tavle B Nr. 18, er fastsat en aarlig Gage af 3000 Rd., vilde Statsraad Orlif ved at sættes paa fast Gage med Alderstillaag faae 3,300 Rd.

Som Sædtillaag aflaaes kun i Gjennemsnit 162 —

Bederlaget for Con-
toirholdsudgifter formenes
paaføende at kunne ansættes
til 440 —

3,902 —

Herester vilde Forandringen koste Statskassen c. 260 Rd. aarlig, men efter Finantsministeriets Formening sandsynligviis nærmere 400 Rd. aarlig.

Finantsministeriet har derfor ifkun troet at burde indvilge i en saadan Ordning, under Forudsætning af, at Statsraad Orlif enten giver Afkald paa det omtalte Annuum af 400 Rd., naar han overgaaer paa fast Gage, eller samtidig frasiger sig Bestillingen ved Qvarantainevæsenet, i hvilket Tilfælde hans Forretninger ved dette, efter hvad ovenfor er oplyst, dernæst uden personligt Bederlag blive at overtage af Politimesteren i Helsingør, hvorved da tillige en i principiel Henseende vistnok rigtigere Ordning vil blive tilveiebragt.

Med Hensyn hertil har man derfor brevvevlet med Statsraad Orlif, og da denne har erklæret, at han samtykker i Sagens Ordning paa den af Finantsministeriet nu foreslaaede